

[Arentoft]

eksisterer. Hvor man i øjeblikket dækker underskud, kommer der nemlig nu et fast beløb på finansloven. Men det vil sige, at man er nødt til i orkestre og den slags ting at sætte tæring efter næring.

I Århus er det således, at lokalvalgte folketingsmedlemmer kan indtræde i repræsentantskabet for Århus symfoniorkester. Der har jeg haft lejlighed til at være i repræsentantskabet i en halv snes år, og dér gennemgår vi også regnskaberne, ser budgetterne osv. For blot 3 år siden var de offentlige tilskud til orkestret 12 mill. kr., og nu er det altså for 1984 sat op til 17 mill. kr. Og det, der var det interessante, var, at på indtægtssiden på regnskabet for 3 år siden stod der »entréindtægter 225.000 kr.« Det er ganske urimeligt, der er slet intet forhold imellem disse ting.

Jeg har også bragt op i repræsentantskabet: hvad nu, hvis man i statens sparebestræbelser satte tilskuddene ned til landsdelsorkestrene, havde man imødeset den situation? Det havde man ikke, tværtimod, man sætter kravene op. Nu vil man have ansat 5 musikere mere, og den slags ting kan jo selvfølgelig ikke blive ved med at køre.

Men jeg kunne da godt tænke mig lige at stille et lille spørgsmål til ministeren. Nu sætter man fast beløb på, og så ved man altså, hvad man har at rette sig efter, hvilke midler man har at disponere over, men hvis man nu alligevel forvalter pengene dårligt, så man ved årets udgang står med et stort underskud, hvordan tænker man sig det så dækket ind?

Tinning (VS):

Det er jo rigtigt, som kulturministeren også allerede har sagt det, at dette lovforslag er et led i en længere række, der bygger på det samme princip. Derfor kunne vi også bare sige, at da vi var imod princippet første gang, er vi det også anden gang.

Men jeg kunne godt tænke mig at prøve at forstå det, og det er nemlig ikke specielt nemt, for kulturministeren skriver, at meningen med det her ikke er, at staten vil nedbringe sin andel af støtten til disse orkestre. Altså, hvor staten i dag dækker de 50 pct. for Ålborg, Århus, Odense og Sjællands symfoniorkestre og de 75 pct. for Sønderjyllands,

må det være sådan, at meningen ikke er, at de andele skal blive mindre.

Så spørger man sig, hvad meningen mon så er, og meningen er, at man lokalt får mulighed for at fastlægge de kommunale og amtskommunale tilskud uafhængigt af de statslige. Det kan jeg ikke forstå, for hvis der nu sker det, at de kommunale og amtskommunale organer sætter deres tilskud op – lad os tænke os den situation, de giver en voldsom bunke penge – så må der jo ske det, enten at staten følger med, og det er formentlig ikke meningen, eller at staten ikke følger med, og så sker der en ændring af andelen, og det er heller ikke meningen. Det er dér, min forståelse ophører.

Hvis nu man lokalt vælger at sætte tilskuddene ned, sker der det, som måske er meningen – men det vil ministeren jo hele tiden benægte – for så ville der ske det, at staten også skulle sætte sit tilskud ned for at fastholde andelen, og så havde vi et rent spareforslag. Og så er det, ministeren siger, at sådan er det slet ikke, for det er et styringsforslag.

Og til allersidst står der så for at komplettere forvirringen, at forslaget slet ingen økonomiske konsekvenser har, hverken for staten eller for kommunerne. Jeg er ikke sikker på, hvordan det skal forstås, for hvis det skal forstås sådan, at bare det, at vi vedtager dette lovforslag, ikke har nogle økonomiske konsekvenser, så er det klart nok, men i det øjeblik man begynder at bruge det, må det vel få nogle. Jeg synes, at om ikke andet, så fordi det nu er anden gang, vi ser det her princip, kunne det være meget rart at få at vide, hvad meningen egentlig er. Jeg er helt sikker på, at vi er imod under alle omstændigheder, men alligevel.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var en bemærkning, som ministeren kom med før, som jeg ikke fik kommenteret i mit indlæg, og som jeg egentlig synes bør kommenteres og tages op af samtlige kulturordførere og medlemmer af kulturudvalget. Det var ministerens bemærkning om, at det i øjeblikket er indrettet sådan, at hvis teatret eller musikken, som vi taler om denne gang, bruger flere penge, end der er sat af på finansloven, skal ministeren inden for sit